

ISSN 0204-823X

Българско музикознание *Bulgarian Musicology*

XLIV / 2021 / № 4

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ
Институт за изследване на изкуствата
BULGARIAN ACADEMY OF SCIENCES
Institute of Art Studies

	<i>125 години Петко Стайнов / 125 years Petko Staynov</i>	
<i>Николай Градев Nikolay Gradev</i>	Модални аспекти на хармоническата функционалност в музиката на Петко Стайнов (върху примери от хоровото творчество на компози- тора) / Modal Aspects of the Harmonic Functionality in Petko Staynov's Music (On Examples from the Composer's Choral Work).....	3
<i>Стоян Ангелов Stoyan Angelov</i>	За Петко Стайнов / On Petko Staynov.....	27
	<i>Етномузикология и етнохореология / Ethnomusicology and Ethnochoreology</i>	
<i>Гергана Панова-Текат Gergana Panova-Tekath</i>	За флуидността преди пандемията. Нови размишления върху моделите на танцуване по български / Of Pre-pandemic Fluidity: New Ruminations on Dancing the Bulgarian Way	34

<i>Галина Денкова</i> <i>Galina Denkova</i>	Поглед към Единайсетия национален събор на българското народно творчество „Копривщица 2015“ / An overview of the Eleventh Edition of Koprivshitsa's 2015 National Festival of Folklore63
<i>Росица Тодорова</i> <i>Rositsa Todorova</i>	<i>Музикална история / Musical History</i> Основаването на първата в България институция с музикално обучение / Founding the First Institution for Music Education in Bulgaria85
<i>Гергана Костадинова</i> <i>Gergana Kostadinova</i>	<i>Дебюти / Debuts</i> Българската музика на границата на новото хилядолетие – пътуване отвъд музикалните стилове / Bulgarian Music at the Turn of the New Millennium: Travelling Beyond Musical Styles93
<i>Наталия Рашкова</i> <i>Natalia Rashkova</i>	<i>Рецензии / Reviews</i> Горица Найденова: „Иван Качулев, музикалните инструменти и звуковата среда. Теренни материали и научно дело“ / Goritza Naydenova: „Ivan Kachulev, Musical Instruments and Soundscape: Field Material and Studies“118
<i>Горица Найденова</i> <i>Goritza Naydenova</i>	<i>Ин мемориам / In Memoriam</i> Проф. д.изк. Анна Илиева / Prof. DSc Anna Ilieva125

125 ГОДИНИ ПЕТКО СТАЙНОВ 125 YEARS PETKO STAYNOV

Модални аспекти на хармоническата функционалност в музиката на Петко Стайнов (върху примери от хоровото творчество на композитора)

*Николай Градев**

Резюме: Тази статия е опит да се изясни ролята на натуралните диатонични ладове като източник на хармонически решения, инкорпориращи модалността в музиката на българския композитор Петко Стайнов (1896 – 1977). Изследва се специфичната за Петко Стайнов двуфакторна хармоническа система с модално-тонална композиционотехническа основа – *модално оцветената тоналност*, – в която модалните търсения не само си съжителстват с тоналнофункционалните закономерности, но и се реализират именно чрез тях. За тази исторически най-ранна форма на неомодално мислене, която има аналог в творчеството на много композитори от втората половина на XIX и началото на XX век (Бородин, Мусоргски, Римски-Корсаков, Григ), е типично избягването на стандартните функционални решения и замаяната им с необичайни от тонална гледна точка находки. Отслабването на тоналната централизация и активизирането на променливата функционалност в условията на натуралните диатонични ладове, наличието на натурални доминанти без чувствителен тон, нарасналата роля на плагалността предизвикват сериозни изменения в характера на тоналната функционалност. За означаване на резултата от тези изменения въвеждам термина *кваситонална функционалност*, който е способен да изрази конвергентните тенденции

* Доц. д-р Николай Градев – НМА „Проф. Панчо Владигеров“;
email: gradev.nikolay@gmail.com

между обичайните тоналнофункционални сфери, функционалната самостоятелност на всички консонантни тризвучия, тоналнофункционалната многозначност, многостепенната градация на сонансите, подчертаването на модалния колорит, типични за хармоническия език на композитора. Пораждат се и особени неklasически състояния на тоналността в макроплан, изискващи нов начин на слушане на музиката на Петко Стайнов.

Ключови думи: *Петко Стайнов, натурални диатонични ладове, модалност, тоналност, хармоническа функционалност*

Общи методологически положения при изследването на хармоническата функционалност

Основна проблемна област на хармоническата наука, функционалната теория изяснява значението на елементите (тоновете и съзвучията) в конкретната височинна система, на формите на съгласуване помежду им и изобщо на целия комплекс от хармонически връзки в нея. Очевидна е зависимостта между свойствата на звуковия материал и функционалните норми на хармоническата система. В тази зависимост хармоническата функционалност (конкретните логически закономерности на хармоническото мислене в дадена исторически установила се хармоническа система) е производна от свойствата на тази система и едновременно с това неин индикатор, призван максимално пълноценно да разкрива потенциалните ѝ възможности. Доколкото самите хармонически системи са исторически конкретно съществуващи, техните хармонически норми не са константни, а преходни, иманентно свързани с изменението на ладовохармоническото мислене. Затова от основно методологическо значение за изследване на закономерностите на хармоническата функционалност е схващането им като продукт на изменението на музикалното мислене. Оттук и императивното изискване към изследователя теоретик за съответно и адекватно обяснение на хармонико-функционалните закономерности, съобразено в максимална степен с иманентната логика на хармоническото мислене. В този смисъл всяко подценяване или, съответно, надценяване на значението на индивидуално-специфичните или типологичните композиционотехнически предпоставки в областта на хармоническата функционалност е еднакво неприемливо за едно сериозно теоретично изследване, тъй като го лишава от възможността да изведе обективна, исторически адекватна оценка на изучавания стил.

Трябва обаче да имаме предвид и относителната автономност на музикално-логическите закономерности, по силата на която нормите на хармоническата функционалност, изведени из

Холопов, Юрий. Очерки современной гармонии. Исследование. Москва: Музыка, 1974 [Kholopov, Yuriy. Ocherki sovremennoy garmonii. Issledovaniye. Moskva: Muzyka, 1974].

Холопов, Юрий. Гармония. Теоретический курс. Москва: Музыка, 1988 [Kholopov, Yuriy. Garmoniya. Teoreticheskiy kurs. Moskva: Muzyka, 1988].

Dahlhaus, Carl. Untersuchungen über die Entstehung der harmonischen Tonalität. Bärenreiter: Kassel etc., 1968.

Modal Aspects of the Harmonic Functionality in Petko Staynov's Music (On Examples from the Composer's Choral Work)

Nikolay Gradev

Abstract: This article is an attempt to elucidate the role of natural diatonic modes as a source of harmonic decisions incorporating modality in music written by Bulgarian composer Petko Staynov (1896 – 1977). It studies Staynov's specific two-faceted harmonic system based on modal compositional techniques, i.e. a *modally coloured tonality*, where modal pursuits are not only in evidence alongside regularities of tonal functionality, but are also specifically realized through them. Typical of this earliest form of neo-modal thinking, which has its analogy in the creative work of many composers in the second half of the 19th and the beginning of the 20th centuries (Borodin, Mussorgsky, Rimsky-Korsakov, Grieg etc.), is the escape from standard functional chord progressions and their replacement with unusual (from the viewpoint of tonality) substitutes. The relaxation of tonal centralization and the activation of a changeable functionality in the conditions of natural diatonic modes, the presence of natural dominants without leading tones, as well as the increased role of plagality provoke significant modifications in the character of tonal functionality. In order to indicate the result of these modifications, I have introduced the concept of *quasi-tonal functionality* – a term capable of expressing the tendencies towards convergence between common tonal-functional spaces, the functional autonomy of all consonant triads, tonal-functional polysemy, multistage gradation of sonances, and emphasized modal colour. Particular non-classic modes of tonality interpreted on a broad scale have also been brought to light, which require a new manner of listening to P. Staynov's music.

Keywords: *Petko Staynov, natural diatonic modes, modality, tonality, tonal functionality*

Assoc. Prof. Nikolay Gradev, PhD
National Academy of Music
"Professor Pancho Vladigerov";
email: gradev.nikolay@gmail.com

ЕТНОМУЗИКОЛОГИЯ И ЕТНОХОРЕОЛОГИЯ ETHNOMUSICOLOGY AND ETHNOCHOREOLOGY

За флуидността преди пандемията. Нови размишления върху моделите на танцуване по български

Гергана Панова-Текат*

Резюме: Статията преразглежда ономастичната систематизация на танцуването по български и обявява появата на две нови парадигми – медиаторска и виртуална. Те дават възможност теоретичното макрониво на феномена (също като другите нива) да бъде проумяно в триади. Шестте модела на танцуване по български се идентифицират като про- и контра-култури с екологична ориентация, които използват, проверяват, развиват и облагородяват концепцията за българското като особеност. При това всеки един от тях е превод, с който български традиционен репертоар свързва „чужденеца“ отвън и вътре в танцуващия, осигурява континуитет между генерациите на една националност и прокарва мост между различни държави и политически системи, създавайки въображаеми диаспори. Въведените нови термини касаят флуидността на феномена и съзидателната му функция. Териториализацията на субективността и стремежът към общност са представени не само като конкретни политически мисии, но и като отговор на философската идея за свободата като присъда. Бидейки един вид „трето място“, танцуването по български изгражда модерни работилници за идентичност и хетеротопии за акултурация. Така в интер- и транскултурна комуникация то обособява разнородни флуидни малцинства, а в интракултурно общу-

* ДФн Гергана Панова-Текат – Институт за съвременен танц към Университета за изкуства „Фолкванг“, гр. Есен, Германия;
email: gergana.panova@folkwang-uni.de

ване то етаблира танцови екопространства. Силата на невербалната комуникация, автентичната гъвкавост на феномена и особеностите на паметта ще бъдат разгледани в следваща статия чрез описание и анализ на виртуалния модел по време на пандемия.

Ключови думи: български народни танци, трето пространство, акултурация, въобразяема диаспора, сакрална екология, трансформирана свобода

Обществото на свободното време¹ отдавна пренесе танцуването на български традиционни танци под звуците на фолклорна или аранжирана музика в дигиталната ера. В началото това не засегна дуализма на реална и виртуална среда, физическа активност и пасивност, факт и артефакт. Независимо че образованието и техническите възможности отличават танцуващите по български в съвременен градски контекст от създателите и носителите на така наречения изворен танцов фолклор, характерът на феномена като колективно креативно и емоционално действие в реално социално пространство остана дълги години непокътнат. Тези същностни маркери не се промениха при популяризацията на танцуването по български извън страната, както и при смяната на политически епохи и стремглавото напредване на новите медии.

Един от първите признаци на новата фаза на „третата индустриална революция“ [Rifkin, 2011] бе обаче засилването на рефлексивното отношение на изпълнителите към танцуването им по български. Разговорът за собствените чувства, спомени и мотиви подчерта свободата на модерния гражданин да избира българския танц като хоби или професия, способства за вербализирането на танцовото действие, разпозна културни митове и социални динамики, превърна време и пространство в символични категории. Разбира се, осъзнаването на артикулационни форми като национален невербален език и стил задълбочи дебатите за ролята на етничността днес.

Образът на танцуването по български като интерактивно превъплъщение на „глокалност“ в смисъла на Робертсън [Robertson, 1998] постепенно доби яснота и потърси предимствата в технологичния прогрес. Още с появата си в периода на Студената война моделите на феномена, които доскоро наричах „американски“ и

¹ Използвам немския термин *Freizeitgesellschaft* като „общество на по-малко свързани с работата ценности“ [Krup, 1984, p. 12], но без ангажимент към конкретна теория на бъдещето. Обектът на изследването ми се вписва добре и в социологическата дискуссия на *Erlebnisgesellschaft* (общество на преживяването, приключението, опита), комбинирайки тезите за индивидуализация и подвижни стойностни системи (вж. [Günther, 2006; Rösse, 2003]).

Of Pre-pandemic Fluidity: New Ruminations on Dancing the Bulgarian Way Models

Gergana Panova-Tekath

Abstract: The article revises the onomastic systematisation of “dancing the Bulgarian way” to announce the emergence of two new paradigms: virtual and mediatorial. They provide certain opportunities for the theoretical macro level (as well as other levels) of the phenomenon to be fathomed in triads. The six dancing Bulgarian-style models have been identified as pro- and counter cultures with ecological orientations which utilize, verify, develop and ennoble the concept of Bulgarianness in terms of its specifics. Besides, each of them is a translation by means of which the Bulgarian traditional repertoire connects the “foreigner” in the figure of the dancer both externally and internally, ensuring continuity between the generations of a nationality by bridging gaps between different countries and political systems and establishing imagined diasporas. The newly coined terms introduced here refer to the fluidity of the phenomenon and its creative function. The territorialisation of subjectivity and the striving for communality have been presented not only as particular political missions, but also as a response to the philosophical idea of freedom as a verdict. Dancing the Bulgarian way builds modern workshops of identity and *heterotopoi* of acculturation. Thus, it establishes a variety of fluid minorities (in the field of inter- and trans-cultural communication) whereas in terms of intra-cultural communication, this style establishes dancing ecospaces. Another article will deal with the power of non-verbal communication, the authentic pliancy of the phenomenon and the specificities of memory by describing and analysing the virtual model in times of a pandemic.

Keywords: *Bulgarian traditional dances, a third realm, acculturation, an imagined diaspora, sacral ecology, transformed freedom*

Gergana Panova-Tekath, Dr. Habil.

Folkwang University of the Arts, Essen, Germany;

email: gergana.panova@folkwang-uni.de

Поглед към Единайсетия национален събор на българското народно творчество „Копривщица 2015“

Галина Денкова*

Резюме: В статията се представя Единайсетият национален събор на българското народно творчество „Копривщица 2015“ по отношение на неговите основни структурни и пространствени параметри. Осветляват се обстоятелства във връзка с организацията на културния форум; с участниците в конкурсната програма и тяхното разпределение по сцените и участващите в свободната програма; с журирането на събора. Проследяват се официалните тържества при откриването и закриването на събитието. Демонстрираният на „Копривщица 2015“ музикален фолклор, систематизиран на регионален принцип, се анализира в количествено отношение. В края на материала се разглежда въпросът за възприемането на събора от страна на участници и гости и неговата роля за тях.

Ключови думи: НСНТ „Копривщица 2015“, участници, провеждане, фолклор

Може да се каже, че в България съборите за народно творчество са социалистическа традиция, която, разбира се, не възниква спонтанно, тези културни явления имат своите предшественици

* Гл. ас. д-р Галина Денкова – сектор „Музика“, Институт за изследване на изкуствата, Българска академия на науките;
email: galina_doncheva@yahoo.com

An overview of the Eleventh Edition of Koprivshitsa's 2015 National Festival of Folklore

Galina Denkova

Abstract: The article gives an insight into the Eleventh Edition of Koprivshitsa's 2015 National Festival of Folklore with regard to the event's main structural and spatial dimensions. The circumstances related to holding that cultural event have been highlighted, i.e. the competitors and their distribution in the various stages, the participants not engaged in the competition, the jurying of the festival, etc. The opening and closing ceremonies have also been outlined. The folk music performed at Koprivshitsa 2015, systemised on a regional basis, has been quantitatively analysed. The paper ends by addressing the question of both participants and visitors' perception of the event and the way they view its role in their lives.

Keywords: *Koprivshitsa 2015 NFF, participants, holding an event, folklore*

Asst. Galina Denkova, PhD
Music Department,
Institute of Art Studies,
Bulgarian Academy of Sciences;
email: galina_doncheva@yahoo.com

МУЗИКАЛНА ИСТОРИЯ MUSICAL HISTORY

Основаването на първата в България институция с музикално обучение

*Росица Тодорова**

Резюме: Преди повече от 130 години (1889) Паулина и Антоанета Бенда основават във Варна първата образователна институция с изучаване на пиано в България – „Институт за музика, пианофорте и френски език“ („Institut de Musique, Piano-forte et de la Langue Francaise“). В него се обучават на френски език девойки от различни националности, живеещи в града. Исторически, делото на сестрите Бенда е интересен и значим факт, свързан с предисторията на пианистичната образователна традиция в България. В статията се акцентира на приноса на този институт за музикалната култура във Варна и в България от 90-те години на XIX век и следващите десетилетия.

Ключови думи: *Паулина и Антоанета Бенда, „Institut de Musique, Piano-forte et de la Langue Francaise“, клавирно обучение във Варна*

Изминаха повече от 130 години от един значим факт, останал почти непознат за музикалната ни историография – основаването на първата в България институция с музикално обучение: „Институт за музика, пианофорте и френски език“ („Institut de Musique, Piano-forte et de la Langue Francaise“) от сестрите Паулина и Антоанета Бенда във Варна на 1 октомври 1889 [Каранов, 1965, л. 86; Каранов, 1964, с. 19; Гордостта..., 2016]. Това е първото училище за френски език в града – официалният западен език на търговските и

*Доц. д-р Росица Тодорова – Факултет по науки за образованието и изкуствата, Софийски университет „Св. Климент Охридски“;
email: rositsa.todorova2010@gmail.com

Отчет на Варненското народно музикално дружество „Гусла“. 1899 – 1906. Варна: Печатница на П. Глушков и С-ие, 1906 [Otchet na Varnenskoto narodno muzikalno druzhestvo „Gusla“. 1899–1906. Varna: Pechatnitsa na Glushkov i S-ie, 1906].

Стателова, Розмари. Лятото на българската култура. Варна: Сталкер, 1996; 2. изд. София: Рива, 2016 [Statelova, Rosemary. Lyatoto na balgarskata kultura. Varna: Stalker, 1996; 2. ed. Sofia: Riva, 2016].

Чендов, Георги. Когато Русе беше Русчук. София: Отечествен фронт, 1985 [Chendov, Georgi. Kogato Ruse beshe Ruschuk. Sofia: Otechestven front, 1985].

Founding the First Institution for Music Education in Bulgaria

Rositsa Todorova

Abstract: More than 130 years ago (1889) Paulina and Antoinette Benda founded the first educational institution with piano studies in Varna, Bulgaria, namely “Institute of Music, Pianoforte and French Language” (“Institut de Musique, Piano-forte et de la Langue Francaise”). It taught French to girls of various nationalities living in the city. Historically, the work of the Benda sisters is an interesting and significant event related to the prehistory of piano teaching traditions in Bulgaria. The article focuses on the contribution of this institute to musical culture in the city of Varna (as well as Bulgaria) in the late 19th century and the following decades.

Assoc. Prof. Rositsa Todorova, PhD
Faculty of Educational Studies and the Arts,
Sofia University St. Kliment Ohridski;
email: rositsa.todorova2010@gmail.com

ДЕБЮТИ / DEBUTS

Българската музика на границата на новото хилядолетие – пътуване отвъд музикалните стилове

*Гергана Костадинова**

Резюме: Статията разглежда въпроса за *взаимодействието и влиянията* между различните стилове и жанрове в съвременната българска музика от края на ХХ и началото на ХХІ век. Акцентът пада върху смесването на джаз и т.нар. класика, като са посочени специфичните стилови особености, характеризиращи творбите на джаз музикантите от този период. Целта е да се определят и систематизират главните аспекти на посочените взаимодействия. Разгледани са няколко произведения за голям изпълнителски състав, написани в последните две десетилетия от различни български музиканти: Милчо Левиев, Любомир Денев, Антони Дончев, Христо Йоцов, Теодосий Спасов, Ангел Заберски-син и др. На базата на анализ на произведенията са набелязани най-често използваните музикални жанрове: инструментален концерт, концерто гросо, рапсодия, дивертименто, сюита и др.

Ключови думи: *български джаз, съвременна музика, симфоничен джаз, биг бенд, трето течение*

Взаимодействията, които се проявяват на границата на новото хилядолетие между джаз, т.нар. класика, съвременна музика и фолклор, не е лесно да бъдат дефинирани. Излизането отвъд музикал-

*Гергана Костадинова – докторант, сектор „Музика“,
Институт за изследване на изкуствата, Българска академия на науките;
email: gerganadkostadinova@gmail.com

Bulgarian Music at the Turn of the New Millennium: Travelling Beyond Musical Styles

Gergana Kostadinova

Abstract: The article considers the specific characteristics, cross-cultural influences and new tendencies in Bulgarian music at the end of the 20th and beginning of the 21st centuries. It focuses on the interaction between jazz and “classical music” in the 21st century. The purpose of the article is to systemize the main aspects of the influences in contemporary jazz music in Bulgaria as well as the musicians and their compositions. Works from the last decade have been analysed. This includes pieces by musicians of different generations: Milcho Leviev, Lubomir Denev, Antoni Donchev, Hristo Yotzov, Theodosii Spasov, Angel Zaberski-Jr, among others. One conclusion from the research is that the most common compositional genres include the instrumental concert, concerto grosso, rhapsody, divertimento, suite, etc.

Keywords: *Bulgarian jazz, contemporary music, symphony jazz, big bend, third stream*

Gergana Kostadinova – PhD Student
Music Department,
Institute of Art Studies,
Bulgarian Academy of Sciences;
email: gerganadkostadinova@gmail.com

РЕЦЕНЗИИ / REVIEWS

Горица Найденова: „Иван Качулев, музикалните инструменти и звуковата среда. Теренни материали и научно дело“

Наталия Рашкова

Поредна книга с компакт-диск, специално издание на сп. „Българско музикознание“, представя пред фолклористичните среди и научната общественост част от документалното наследство, съхранявано в Музикалнофолклорния архив на Института за изследване на изкуствата при БАН. След „озвучаването“ на монографията на Елена Стоин за музикалнофолклорните диалекти в България с аудиозаписи от теренните

Найденова, Горица. Иван Качулев, музикалните инструменти и звуковата среда. Теренни материали и научно дело. София: ИИИЗк БАН, Българско музикознание, 2021. 146 с. с компактдиск [Naydenova, Goritza. Ivan Kachulev, muzikalnitate instrumenti i zvukovata sreda. Terenni materiali i nauchno delo. Sofia: IAS BAS, Bulgarian Musicology, 2021. 146 s., CD]. ISBN 978-619-7619-01-0

и проучвания¹, инициаторът на издателската поредица и автор-съставител Горица Найденова се обръща към делото на друга бележита личност в музикалната ни фолклористика – Иван Качулев.

На пръв поглед изданието изглежда научно-приложно – състои се от увод и справочен дял с информация и коментар на всеки звукозапис от придружаващия музикален компакт-диск. Съдържанието е изписано пестеливо и скромно. Уводът със заглавие „Иван Качулев и теренната работа“ е последван от два раздела – „Инструменти и инструментална музика“ с изброени фолклорни музикални инс-

¹ **Найденова, Горица. Музикалнофолклорните диалекти на Елена Стоин в звук. София: ИИИЗк БАН, Българско музикознание, 2015.**

**Goritzna Naydenova: „Ivan Kachulev,
Musical Instruments and Soundscape:
Field Material and Studies“**

Sofia: IAS BAS, Bulgarian Musicology, 2021. 146 p., CD
(ISBN 978-619-7619-01-0)

Natalia Rashkova

Abstract: Yet another work of a series of books with CDs, a special edition of the Bulgarian Musicology Journal, presents to the community of folklorists and academia part of the musical heritage kept in the Folk Music Archive of the Institute of Art Studies, BAS. After having rendered in sound Elena Stoin's monograph on Bulgarian folk music dialects on the basis of recordings made during her fieldwork research, the initiator of the book series and author/compiler Goritzna Naydenova, turns to Ivan Kachulev's legacy. The monograph is much more than just a compilation of sound recordings accompanied by a critical commentary. It is also a kind of study/personalia on one of the founders of the Folk Music Archive and a leading researcher in the area of ethno-organology in light of his fieldwork compared and combined with his scholarly publications. The idea was for the 130 recordings featured on the CD and the text to be perceived while reading them and listening to them. The text provides the reasons for the arrangement of the pieces, applying criteria selected by the author. In the section *Musical Instruments and Instrumental Music*, chronological-regional and functional principles have been applied seeking to lay bare both the development in the fieldwork and research carried out by Kachulev, and the presence of folk instruments in terms of their regional representation within the system of folk culture. The criteria for illustrating the old styles (lost in present performing practices but still found in the sound recordings) also seem to have played an essential role in the compilation. Theoretically highlighting the typology of the ritual soundscape developed by Tsenka Jordanova, Goritzna Naydenova proceeds to systemise and present yet another specific part of Kachulev's recordings (more specifically in the section, named "Soundscape"). These are the phenomena documented by him as opposed to the conscious process of singing and playing. This valuable documental and scholarly book is a sonic and verbal account which outlines, brings forth and illuminates the figure and scientific significance of Ivan Kachulev. It collects his documental legacy (hitherto fragmented) in its entirety and seems to complement the monographic research on Bulgarian folk musical instruments, which was intended by him, but remained unfinished in his lifetime.

Доц. д-р Наталия Рашкова
Институт за етнология
и фолклористика,
с етнографски музей
Българска академия на науките;
email: natalia.rashkova.iefem@gmail.com

Assoc. Prof. Natalia Rashkova, PhD
Institute of Ethnology
and Folklore Studies,
with Ethnographic Museum
Bulgarian Academy of Sciences;
email: natalia.rashkova.iefem@gmail.com